

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9412 af 15/07/1996 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse O-84-96 om hjælpemiddel - fremadskridende sygdom - funktionsnedsættelse - progredierende lidelse - bil

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 30484-95

Ankestyrelsens principafgørelse O-84-96 om hjælpemiddel - fremadskridende sygdom - funktionsnedsættelse - progredierende lidelse - bil

Resume:

Ankestyrelsen har i et principielt møde behandlet nogle sager om støtte til køb af bil til forholdsvis yngre ansøgere, der har en progressiv lidelse i form af sklerose.

Det var Ankestyrelsens opfattelse, at der ved fremadskridende sygdomme, som typisk rammer forholdsvis yngre mennesker, der hidtil har levet et aktivt liv, bør være mulighed for at give bilstøtte, før der indtræder en sådan forværring af sygdommen, at det er åbenbart, at ansøgers funktionsevne inden for kortere tid vil blive yderst begrænset.

Ankestyrelsen fandt at følgende kriterier skulle være opfyldt, for at der kunne lempes på kravene til den nedsatte funktionsevne i forbindelse med tildeling af bilstøtte på ikke-erhvervsmæssigt grundlag:

- at der er tale om en efter sin art fremadskridende sygdom, som afgørende påvirker funktionsevnen.
- at der er aktuel udvikling i sygdommen.
- at der er tale om forholdsvis yngre mennesker med et betydeligt aktivitetsniveau.

De opstillede kriterier finder ikke kun anvendelse på personer, der lider af sklerose, men kan også anvendes på personer, der lider af andre fremadskridende sygdomme, der typisk rammer forholdsvis yngre mennesker.

Ankestyrelsen fandt, at ansøgerne i 2 af sagerne opfyldte de opstillede kriterier.

I den 1. sag blev der bevilget bilstøtte til en 45-årig kvinde, hvis funktionsevne i løbet af kort tid var blevet væsentligt forværret, således at hun nu kun var i stand til at gå mellem 50-100 meter.

I den 2. sag blev der bevilget bilstøtte til en 32-årig mand, hvis funktionsevne var blevet forringet væsentligt i løbet af ganske kort tid. Ansøgeren var i stand til at gå ca. 200 meter. Udnyttelse af bevillingen blev gjort betinget af, at han kunne erhverve kørekort.

I 3. og 4. sag fandt Ankestyrelsen ikke, at de opstillede kriterier var opfyldt - især på grund af at der ikke fandtes at være en aktuel udvikling i sygdommen. Ankestyrelsen fandt derfor ikke grundlag for at lempe kravene til funktionsnedsættelsen i disse tilfælde. Ansøgerne fandtes herefter ikke at opfylde betingelserne for bilstøtte.

Kassation:

Principafgørelsen har ikke længere vejledningsværdi

Kassationsdato:

11-06-2009

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 110 af 26. februar 1996 - § 58, stk. 3

Sagsfremstilling 1:

Sag nr. 1 - j.nr. 30484-95

Ansøger var en 45-årig kvinde, der havde modtaget mellemste førtids pension siden den 1. september 1994, og siden den 1. januar 1995 havde modtaget højeste førtidspension.

Hun fik i 1985 konstateret sklerose. Sygdommen havde haft et roligt forløb indtil i begyndelsen af 1990'erne.

Det fremgik af de lægelige oplysninger i sagen, at der var sket en klar forværring i sygdommen siden 1993.

Den aktuelle forværring i hendes sygdom havde medført, at hendes gangfunktionsevne inden for det seneste år var blevet væsentligt forringet, således at hendes gangdistance nu var på 50-100 meter. Hun udtrættedes hurtigt.

Ansøger havde bl.a. behov for transport til ridning, foredrag, dagkurser, svømning, behandlinger, indkøb og besøg hos bekendte.

Nævnet havde givet afslag på støtte til køb af bil og vægtafgiftsfritagelse. Nævnet begrundede afgørelsen med, at ansøgers lidelse ikke medførte en så svær og væsentlig forringelse af evnen til at færdes, at betingelserne i bekendtgørelsens §§ 1 og 2 var opfyldt.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at ansøger opfyldte betingelserne for støtte til køb af bil på ikke-erhvervsmæssigt grundlag efter bilbekendtgørelsens § 4 og vægtafgiftsfritagelse efter § 8. Der blev samtidig truffet afgørelse om, at ansøgeren var berettiget til tilskud til særlig indretning i form af servostyring og automatisk transmission, idet det var et kørekortskrav.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at der havde været en aktuel udvikling i ansøgers sygdomsforløb, hvilket havde bevirket, at hendes funktionsevne i løbet af kort tid var blevet væsentligt nedsat. Ansøgers helbredstilstand var allerede, da Ankestyrelsen modtog sagen, væsentligt forringet. Under sagens behandling i Ankestyrelsen forværredes ansøgers helbredstilstand yderligere, således at hun kun var i stand til at gå mellem 50 og 100 meter. Hun udtrættedes hurtigt.

Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på ansøgers alder og hendes ikke ubetydelige aktivitetsniveau.

Sagsfremstilling 2:

Sag nr. 2 - j.nr. 300694-95

Sagen drejede sig om en 32-årig mand, som på grund af sklerose fik bevilget mellemste førtidspension i 1993. Pensionen blev den 5. april 1995 ændret til højeste førtidspension.

Ansøger led af sklerose. De første tegn på sygdommen viste sig i 1987, og sygdommen blev endelig diagnosticeret i 1992.

Han fik ved revaliderings- og pensionsnævnets afgørelse af 4. maj 1994 afslag på bilstøtte. Nævnets afgørelse blev den 5. oktober 1994 stadfæstet af Ankestyrelsen, som i afgørelsen lagde vægt på, at ansøger var i stand til at gå en kilometer.

Der var siden Ankestyrelsens afgørelse sket en væsentlig forværring af ansøgers sygdom.

Sygdommen havde medført synsforstyrrelser, styringsproblemer, vandladningsproblemer i lettere grad samt i mindre grad påvirkning af opmærksomhed, koncentration, abstraktionsevne og psykomotorisk tempo. Han udtrættedes hurtigt. Hans gangdistance var nu på 200 meter.

Ansøger havde behov for transport i forbindelse med deltagelse i møder og andre aktiviteter i sklerosefor-
eningen, familiebesøg og forskellige fritidsaktiviteter.

Nævnet havde givet afslag på støtte til bil og vægtafgiftsfritagelse. Nævnet begrundede afgørelsen med, at ansøgers lidelse ikke medførte en så svær og væsentlig forringelse af evnen til at færdes, at betingelserne i bekendtgørelsens §§ 1 og 2 var opfyldt.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at ansøger opfyldte betingelserne for støtte til køb af bil efter § 4 i bekendtgørelsen og vægtafgiftsfritagelse samt tilskud til erhvervelse af kørekort. Det blev samtidig besluttet, at udnyttelsen af bevillingen blev gjort betinget af, at ansøger erhvervede kørekort.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at der indenfor en relativ kort periode var sket en forværring i ansøgers helbredsmæssige forhold, og at hans sygdom stadig var i hurtig udvikling.

Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på ansøgers alder, og på at han havde et ikke ubetydeligt aktivitetsniveau.

På grund af ansøgers synsproblemer blev udnyttelsen af bilbevillingen gjort betinget af, at ansøger kunne erhverve kørekort.

Sagsfremstilling 3:

Sag. nr. 3 - j.nr. 300151-96

Ansøger var en 41-årig kvinde, der i juli 1991 var blevet tilkendt mellemste førtidspension med revision. Ved revision i 1993 fandt nævnet ikke grundlag for at ændre pensionen. Ansøger var ejer af en helsekostforretning, men havde ansatte, da hun havde svært ved selv at klare arbejdet i forretningen. Overskuddet i forretningen var i 1994 på ca. 100.000 kr. Ansøger havde i 1990 fået stillet diagnosen sklerose.

Det fremgik af de lægelige oplysninger i sagen, at ansøgers væsentligste symptomer var let træthæd og nedsat koncentrationsevne. Hun havde endvidere følger af sklerosen i form af balanceproblemer samt synsnedsættelse.

Ifølge statusbedømmelse af 22. august 1995 fra hendes læge havde hendes helbredsmæssige forhold ikke ændret sig væsentligt i de seneste år. Lægen henviste til statusbedømmelser helt tilbage til oktober 1990.

Det fremgik endvidere af den seneste statusbedømmelse, at ansøgers gangfunktion var bevaret og upåfaldende, og at sklerosen havde haft relativt mildt forløb. Ansøger oplyste selv, at hendes gang distance var på ca. 200 meter.

Ansøger havde bl.a. behov for transport til møder i sklerosefor eningen, rideundervisning, sangundervisning og kørsel til posthus o.l. i forbindelse med driften af hendes forretning.

Nævnet havde givet afslag på støtte til køb af bil og vægtafgiftsfritagelse samt afslag på tilskud til særlig indretning.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at ansøger ikke opfyldte betingelserne for støtte til køb af bil.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at sygdommen var langsomt fremadskridende, og at der ikke aktuelt var udvikling i ansøgers sygdom.

Ankestyrelsen fandt endvidere, at ansøger skulle bedømmes på ikke erhvervsmæssigt grundlag, idet hun boede ovenover sin forretning. Der var således ikke et kørselsbehov i forbindelse med erhvervelsen af indkomsten.

Nævnets afgørelse blev således stadfæstet.

Sagsfremstilling 4:

Sag. nr. 4 - j.nr. 300059-96

Ansøger var en 64-årig mand, som den 14. november 1986 fik bevilget højeste førtidspension på grund af dårligt syn samt depressions tendens.

Ansøger led endvidere af sklerose. Sygdommen var diagnosticeret i 1987.

Han havde flere gange været indlagt med spontane anfald, senest i september 1995. Han havde efter hvert anfald haft god virkning af behandlingen. Der havde dog inden for det seneste år været en mindre progression af sygdommen.

Gangen var sikker med stok. Om gangdistancen var det oplyst, at han var i stand til at gå 50-300 meter. Ansøger havde bl.a. behov for transport i forbindelse med genop træning, besøg hos venner og ved ophold i sin campingvogn.

Nævnet gav afslag på støtte til køb af bil og vægtafgiftsfritagelse. Nævnet gav samtidig afslag på tilskud til særlig indretning i form af automatisk transmission, højdejustering af førersædet, servostyring og ABS-bremse.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at ansøger ikke opfyldte betingelserne for støtte til køb af bil.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at ansøger løbende havde haft anfald, men var kommet sig rimeligt godt hver gang.

Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at ansøger var i stand til at gå rimeligt sikkert med stok, og at sygdommen ikke havde haft et hurtigt fremadskridende forløb eller havde medført træthed i væsentlig grad.

Ved afslag på særlig indretning lagde Ankestyrelsen vægt på, at ansøgers helbredsmæssige forhold ikke kunne begrunde dette. Ansøger havde kun let nedsat kraft ved bøjning over hofte, knæ og fodled. Han havde derfor efter en lægelig vurdering så god kraft i benene, at han var i stand til at bruge en kobling.

Nævnets afgørelse blev således stadfæstet.